

[Tholstrup.]

om halv indregistreringsafgift for varebiler. Jeg ved ikke, om der er tænkt på dette forhold, men hvis der ikke er det, betyder det, at varebiler nu skal til at betale dobbelt så meget i omsætningsafgift som før, fordi deres omsætningsafgift er sat op til det dobbelte. Jeg vil gerne henstille til det udvalg, der har med dette at gøre, at få det rettet, hvis det er, fordi det er sket ved en forglemmelse. Jeg tror ikke, der er nogen, der vil have noget at indvende herimod. Ellers bliver vi jo nødt til at tage den lov frem til revision, som vi vedtog her for nogen tid siden.

I § 33, løbe-nr. 308. a., tales der om chokoladebelagte biskuits. Der stiger afgiften fra 40 øre til 3 kr. 50 øre pr. kg, hvilket modsvarer rundt regnet 100 pct. af importprisen. Det drejer sig her om en toldforhøjelse på samme tid, som man har forhandlinger i gang i England i Torquay, og det gør man overfor England, som køber fra os i øjeblikket biskuits for en halv million kroner om året, noget, de ellers ikke har købt før, og samtidig med at vi, til trods for at vi har kontraheret i handelsaftalen med England om en tvungen import på 250 000 kr., kun tager hjem for 18 000 kr. biskuits. Det er klart, at denne import på 18 000 kr. vil helt falde bort, så de 3 kr. 50 øre pr. kg vil aldrig nogensinde blive betalt, importen vil ganske simpelt gå i stå. Hvorfor så ikke sige rent ud, at import af biskuits er forbudt?

Lovforslag nr. 27, § 3, køleskabe. Vi har her i landet efter krigen fået påbegyndt en køleskabsfabrikation også til eksport. Denne eksport er i nogen grad afhængig af hjemmemarkedet. Hvis man ikke har et hjemmemarked som basis for en sådan produktion til regulering af de ordrer, der kommer udefra, som altid kommer stødvis, har man ikke tilstrækkelig konkurrenceevne overfor verdensmarkedet. Nu fordyrer man køleskabene med 15 pct., til trods for at de vist er dyre nok i forvejen, og til trods for at man her i tinget har gennemført en lukkelov, som gør det nødvendigt at have køleskabe i ethvert køkken. Derfor må et køleskab have en sådan pris, at enhver husmoder kan få det og derved spare husholdningspenge ved ikke at skulle kassere så mange ødelagte fødevarer om sommeren som nu. Man undgår, at leverpostejn bliver muggen og mælken sur, når man har et køleskab, så de penge er godt givet ud, som er anvendt hertil. Jeg er derfor absolut modstander af, at man prøver på at hemme et sådant fremskridt.

Paragraf 3, stk. 4, indeholder bestemmelser om lamper, og dem tager man i

flæng, både lysekroner og almindelige lamper. Jeg kan nævne, at medens f. eks. en almindelig korridorlampe, som koster 15 kr., bliver belagt med en afgift på 3 kr., vil en lampe, som myndighederne kræver op-hængt i ethvert malerværksted, hvor der arbejdes med syntetisk lak, få en afgift på 30 kr., idet disse eksplosionssikre lamper koster 150 kr. pr. stk. Det vil altså sige, at malermesteren skal af med 10 gange så meget i afgift som f. eks. en spækhøker, der køber en lampe.

Med hensyn til fyldepenne og pencils vil jeg gerne nævne et enkelt forhold. De fyldepenne og pencils, som ligger i forretningerne, er afgiftsfri, medens de fyldepenne, der skal belægges med afgift, endnu ikke er fremstillet eller kommet frem i forretningerne og derfor selvfølgelig ikke kan sælges, for det er da klart, at ingen går hen og køber en fyldepen eller en pencil med afgift, så længe man kan få en uden. Boghandlere ligger ofte inde med ret store beholdninger, så man kan trygt regne med, at alt engrossalg af fyldepenne og pencils vil gå i stå i det kommende år; der kommer ingen penge i statskassen herfra, og de kapitalstærke boghandlere og andre kan beholde deres omsætning, medens de, der kun har fyldepenne hjemme til 2—3 måneder, må indstille dette salg i det kommende år. Det kan også give anledning til fristelser for dem, der har store lagre, til selv at indkassere de 20 pct., hvad jeg dog ikke tror nogen vil gøre, men man skal også passe på ikke at friste folk over evne.

Det samme gælder vistnok for læder, og det kan være meget godt for dem, der skal skynde sig hen for at have en ny livrem, før priserne går op, for der bliver nok brug for gode læderlivremme i den kommende tid!

Med hensyn til rejsevaluta finder jeg det urimeligt, at man ikke vil være i stand til at få den erlagte afgift tilbage, når man afleverer ubrugt rejsevaluta. Det vil friste folk til at bruge den sidste del op den sidste aften, de er i det fremmede land, og det vil friste til at efterlade ubrugt valuta i depoter til venner og bekendte, så at disse kan overtage den. Det vil friste til sortbørshandel med fremmed valuta, og jeg tror, at de smørmærkegrossererere, som nu er blevet arbejdsløse, glæder sig til at tage fat på denne nye opgave med en garanteret fortjeneste på 20 pct. Mon ikke også denne rejsevalutaafgift vil være farlig i forholdet til lande, som sender turister til Danmark? Kan vi ikke risikere repressalier, således at valuta, som udstedes til brug i Danmark,